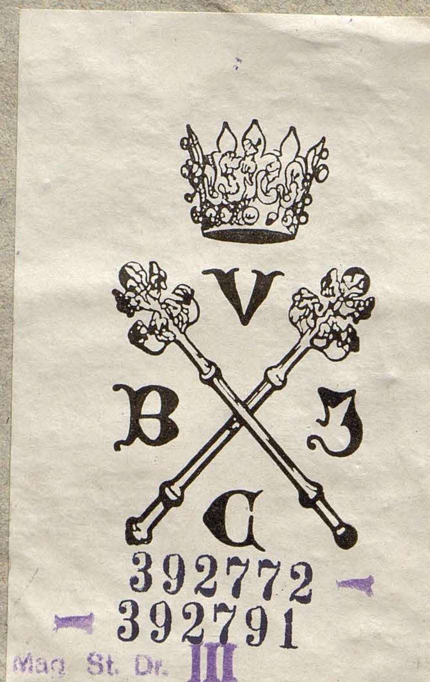

263:

TRYUMF
z przekonánego świátá w herbowney
Iáśnie Wielmożnych Ichmćiow PP.
CETNEROW
Chorągwi, rozwiniony przy ſolennym
do Zakonu Naświętſzego Sákrámentu ingreśie
Iáśnie Wielmożney Imsci Pánny
ZOFII CETNEROWNY
Wojewodzánki Smoleńskiey &c:
ogłoſzony, i dedykowány
Honorowi Iáśnie Wielmożnych Imśćiow Pánow CETNEROW, i ſámeyże Fundátorki Prześwietnego i Przeświętego Zakonu Wielebnych Pánien Sákrámentek Lwowskich.

od X. ANTONIEGO SIARKIEWICZA Soc: JESU
Ordynáryuſza Káthedry Lwowſkiey

Roku, ktorego Zwycięſcá śmierci ſwoy tryumf wſławił. 1717.
Dniá Trzeciego Wielkánocnego.

WE LWOWIE.
w Drukárni Bráckiey SSS. Troycy

Celsissimo Sacri Romani Imperij Principi Illmo Dno Josepho Lubomirski Praefecto Legionum Regni Dno Clementissimo offert cum profundissima veneratione
Indignus Author

PREFACIA

JEdwie nie cáły świát Polſki, pod Wáßą ſie herbowną Chorągiew zebrał, Jáśnie Wielmożni CETNEROWIE. Páńſki związek w Kolligácyi Wielkich Fámilii i Domow, nie inßym ſie znákiem popiſuie, tylko nie przerwáną w honorách Przerową wáßą.

Ná Rzymſkich chorągwiách, wielkie Imiona piſáno Antenátow, piſáno Senatum Populumq; Romanum, Wáßa chorągiew, Senátorſkiemi znáczna Imionámi, toga & ſago induti Patres Patriæ, honorow i krwi záſłużoney purpurą, rumienią Chorągwie wáße.

Rorantia tabo ſigna feret victrix.
Collectis undiq; ſignis, Collidit Bellona viros. Iſcanus.

Prym bierze do ozdoby Iáśnie Wielmożny IAN CETNER, z KURZANSKI wnuki Walecznego ZOŁKIEWSKIEGO Hetmána Koronnego, Walecznego ALEXANDRA CETNERA, Káſztelána Hálickiego, świátu Polſkiemu dáruiący Wielki ALEXANDER nic mnieyßego świátu nie dał, ále z Zámoyſki, Wielkiego IANA CETNERA Stárostę Lwowſkiego, ktory z Prześwietnym DANIŁOWICZOW złączony Domem, Tereſę Mátkę Potockiego, Strażniká Koronnego, i HELENĘ, LANCKORONSKIEGO Podkomorzego Podolſkiego Zonę.

Wielka Córá, Wielkiego Alexándrá, IADWIGA WASICZYNSKA, HELENĘ OLAWINSKA, ZOFIA BARANOWSKA, IADWIGĘ ZBROŻKOWA, Strážnikową Polną Mátkę Káſztelánowy Podláſkiey, RZEWUSKI, urodziłá.
Máło w tym Domu, ná jednym Alexándrze, Syn Alexándrá wielkiego, nam & hic ALEXANDER, tegoż Imienia CETNER, Stárostá Trębowelſki, z GASIEWSKA

A2 Hetmá-

Hetmáná Litewſkiego wnuką, okrom Bogu, i ludziom miłey TEOFILI Stárosciny Bełſki, trzech wydał rodzonych Bráci, Wielmożnego ALEXANDRA CETNERA Stároſtę Szczurowieckiego: Iáśnie Wielmożnego IOZEFA CETNERA Káſztelána wołyńſkiego z Domem Bełzeckich złączył, Antoniego Syná dárowawſzy: Iáśnie wielmożnego FRANCISZKA CETNERA, woiewodę Smoleńſkiego, wielkiey Sákrámentek Lwowſkich Fundátorki wielkiego Oycá, z Iáśnie wielmożnych Imsciow Pánow CHODOROWSKICH, połączył Domem.

IAN CHODOROWSKI, Stolnik Lwowſki, Ociec KRZYSZTOFA CHODOROWSKIEGO Podkomorzego Lwowſkiego, ktory z KATARZYNA JABŁONOWSKA, Sioſtrą Wielkiego Hetmáná Koronnego Xiążęce Domy wſławił, ANNĘ Xiążąt WISNIOWIECKICH, JANUSZA Woiewody Krákowſkiego, i MICHAŁA Mátkę, Xiężnę Dulſką Márſzáłkową wielką Litewſką.

Trzeci w tym Domu, ALEXANDER CHODOROWSKI Podkomorzy Lwowſki, prędko ubiegáiącego, BIEGANOWSKICH dogonił Domu, STĘPKOWSKA, ze dwiema Corámi ſwemu Imięniu záſlubiwſzy, z IELCOWA Chorążyną Sánocką, i zeſzłą Iáśnie Wielmożną, Referendarzową Koronną, ktora, w cnocie i pobożnosci, ſobie rowną, świátu zoſtáwiłá Iáśnie Wielmożną PREPENDOWSKA, Inflantſką Woiewodzinę.

Záłuje do tych czás, godnego Oycá, w Imieniu płáczliwa, Páńſkim geniuſzem wſzyſtkich weſeląca, Iáśnie Wielmożna CHRABINA MAGDALENA LESZCZYNSKA. Druga po STAMIROWSKIM, POTOCKA Stároscina Czerkáską. Trzecia Mądrosci, to ieſt ZOFII Mátka, ANNA z CHODOROWSKICH CETNEROWA.

Rodzona CHODOROWSKI STĘPOWSKA, w Tárnowskich Domu, trzy Cory i Dámy zacne Koronie dárowáłá Polskiey

Polskiey, Wielmożną JAŁOWICKA, *Iáśnie Wielmożną* KALINOWSKA *Káſztelánową Kámieniecką, Wielmożną* PRAZMOWSKA *StároscinęMſczonowską, ſecundo zá Boguſzē voto, dwu Boguſzow, Bogu i świátu dárowáłá. Dwie zacnych Corek, Dominikańskiemu Zakonowi poświęciłá, trzecią Himeneuſzowi zoſtáwiwſzy.*

Uſtąpił Dom zacny STĘPOWSKICH, *ſtárożytney Iáśnie Wielmożnych* TARŁOW *ſtárzy, ktora dobrze zárobioną i zárąbáną ſławę Polską, w Dom zacny, Iáśnie Wielmożnego* CETNERA, *Woiewody Smoleńskiego, z wielkim Imięniem wprowádziłá. Troiákie Sioſtr rodzonych Charites, Páńskie ſobie w koronie, záſłużyły Domy: Iedna Wielkiego Márſzałká Koronnego, Mniſzká, druga Iáśnie Wielmożnego* PODKOMORZEGO *koronnego, ná Małżeński ſerce, wielkiemi tálentámi skłoniły áfekt. Trzecia, Iáśnie Wielmożna Woiewodzina Smoleńska, dwoiáką wielkich nádziei Pociechą, świát Polski kontentuie. Czwárta rodzona Sioſtrá,* manet vltima cœlo, *Niebu ziemskiemu, zá świętą kláuzurę, wielkie dárowáła Imię.*

Aſſyſtuią Iáśnie Wielmożney Woiewodzinie do honoru, honoratis faſcibus znáczni, Iáśnie Wielmożny IAN TARŁO Podſtoli Litewski, Iáśnie Wielmożny Káſztelan Wołyński z BEŁZECKIEMI, Iáśnie Wielmożny HIERONIM TARŁO Woiewodzic Lubelski.

Co tu Fámilij i Domow, Páńskich, pod Znák CETNEROWSKI idzie. Vexillum mole ferebat, augur honos. Silius.

Twemu po zdeptánym świátá honorze, świętſzemu honorowi áſſyſtuią Iáśnie Wielmożna Woiewodzánko Smoleńska, Mijam dálſzey linij, z Oycá DANIŁOWICZOWNY Podczáſzánki Koronney, czterech rodzonych Bráci, dwu Podskárbich Koronnych, trzeciego KANCLERZA Koronnego, czwártego w nádziei honorow wielkich.

Ze

Ze in compendium wßyſtko zbiorę od Cioteczných i Cioteczne Siostry, Iáśnie Wielmożne STRAZNIKOWNY Koronne, Iáśnie Wielmożna Wojewodzina Podolska, Wielmożny RZEWUSKI Stárostá Wyszyński, Wielmożny POTOCKI Stárostá Robczycki Brát Cioteczny.

Iáśnie Oświecone Xiążętá WISNIOWIECKIE, z CHODOROWSKICH Brácia Cioteczni, I.P. STAMIROWSKA, Wielmożne STAROSCIANKI Czerkáskie z Domu záś STĘPOWSKICH, Wielmozni IAŁOWICCY, Wielmożny Kásztelánic Kámieniecki, KALINOWSKI, Wielmożny PRAZMOWSKI, Iáśnie Wielmożna PREPENDOWSKA Wojewodzina Inflántska Brácia i Siostry Cioteczne.

Komputuy pod herbownym Znákiem Twoim Iáśnie Wielmożna WOIEWODZANKO ták wielkie Familie i Domy, á w świętym Sákrámentek Domu od Ciebie fundowánym, przed Bogiem ich nie zápominay i mnie nie godnego, ktory życzę, ábyś przykłádem Twoim, wielu po wzgárdzonym świecie, do Bogá przynęciłá Páńskiego Domu Twoiego, w Chryſtuſie Naniższy.

Sługá

ANTONI Siárkiewicz
Soc: IESV

Ad M. D. T. O. M. G. I. C. V. M. H.

Levate Signum in Sion. Ierem: 4.
Wynieście Znak, wynieście Chorągiew ná Syon. Słowá Pror:

KIlká ieſt okolicznosci, w ktorych, chorągwie, ná nawyżſze wynoſzą mieyſcá: w gwałtowne powietrze, czárną ná wieży wywieſzáią, boday tákiey nie widzieć nigdy: ná woynę, czerwoną, ná pokoy biáłą. Okrom tych, ná poświęcánie Kośćiołá, znáki zwycięskie ná wieżách kłádą. Woyná świátu wypowiedziána, *milita bonam militiam,* wojuy utarczkę dobrą: chorągwi potrzebuie Poświęcánie kośćiołá żyiącego: *Templum Dei quod estis vos.* Wyśćie Kosciołem Boskim, bez znáku ſie chorągwi nie obeydzie. A co więkſza, ná Syonie tey ceremonii trzebá. Syon u Proroká w Koronie ná wielu mieyſcách, *Eccleſiam militantem,* kosciol wojujący znáczy. Syon wedle Hieronimá, znáczy Sákráment Ciáłá Iezuſowego, *Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael,* kto da z Syonu zbáwięnie, czy Zbáwicielá Izráelu? Wedle Hiláryuſzá, Sion znáczy *culmen ſeu perfectionem virtutum,* wyſoką cnot doskonáłość; do ktorey że ſie wiele gárnąć miáło, przepowiedział Izáiaſz, *Venient in ſion laudantes,* przydą ná Syon chwalący i wielbiący. Kto ná Sákrámentárską, wſzelkiey doskonáłośći gorę, z rádoscią idzie, chorągwi mu zwycięskiey trzebá. Ieſt po gotowiu w IASNIE WIEL-

1. ad Timoth: imo.

cap. 51.

WIELMOZNYCH Imśćiow PP. CETNE-
Claudianus. ROW Fámilii, *elatis victricia ſigna trophæis Domus canit illa triumphos,* nie raz ſie Koronie przydáłá do tryumfow.

W páńskich to uſzách Twoich mowię, IASNIE WIELMOZNY Anteſignanie Polski, IASNIE OSWIECONY, WIELKI HETMANIE KORONNY (Horatius) ktorego *fulgentia ſignis caſtra tenent.* Ty lepiey, znaſz iáko ten (Silius.) Dom zácny, *Victor in omni curſu ſigna tulit,* IASNIE OSWIECONYCH XIąŻąT Imioná (Seneca.) ná ſwoiey chorągwi noſił. *Nomen Ducum ve- (Lucanus.) xilla præſcriptum ferunt. Auguſtus veneranda prior vexilla ſalutat.* Najáśnieyſza w koronie Głowá, tey chorągwi przyznáie wiele.

(Okoliczność wielkiey nocy.) Teraz dzilnieyſza, i ſzczęśliwſza, kiedy ſie z znákámi tryumfuiącego z śmierci Chryſtuſá łączy. Wynoſi ná ten widok, krzyżá Iezuſowego chorągiew, *Vexilla Regis prodeunt,* święta Iáśnie Wielmożnego Páſterzá ręka, ktora mánudukcyą i błogoſłáwieńſtwo, do nawyżſzey życia Zakonnego, ſzczęśliwośći dáie.

Szczęśliwa tyſiącem tytułow, IASNIE WIELMOZNA Mśćia Pánno WOIEWODZANKO SMOLENSKA; pod wielorákim świętym znákiem tryumf z podeptánego záczynay świátá, ſwoim tryumfem; tryumfow przyczyniſz Iezuſowi. Powiem ia śmiele.

Przy

Przy szczęśliwym do Zakonu ingressie IASNIE Wielm: Imści Pánny Wojewodzánki, w herbowney IASNIE Wielmożnych Pánow CETNEROW choragwi, Bog znácznie tryumfuie. Zwycięska pobłogosław ręką tryumfuiący Zbáwicielu mowiącemu ná Twoy większy honor, ná násze zbudowánie.

Ná máło sie bárzo przyda, świátu pomagáć do tryumfu, ktorego krotki honor, znikoma pompá, wieczna konfuzya. Vważył to bárdzo dobrze Ludwik Xiąże Lotáryngij, ktory ná choragwiách swoich, sceptrá i korony zágluzowawszy Krzyż odmálowáć kazał z nápisem: *In hoc vincitur mundus*, w tym sie świát zwycięża. Szcześliwy kto z świátá przekonánego tryumfuie. Smiechu godne zmyślone nie raz świátowe tryumfy i zwycięstwá, ktoremi i świátu i sobie pochlebiamy. Pod iednym káwálerem Polskim odmálowáno ná choragwi trophæa, z Osobą iegoż włásną i nápisem: *Terror Turcarum, ruina Scytharum.* ktoś wiádomy domátorskiego życia, popráwił: *terror kurkarum, ruina scyphorum:* kurkom nie Turkom strászny, *debellaturus inter mensas Alexander,* kufle znosił, wycinał kieliszki, i cáłe kredense sprzątał.

Boday Bogu i z Bogiem tryumfowáć: do tákiego tryumfu záchęca Simon de Cassia: *Esto victor Tui, Christo desuper præstante levamen, & eris omnium magnificus triumphator.* Bądź zwycięscą swoim, á znácznie i chwalebnie try-

Thom: deKempis. umſowáć będzieſz *Magnum certamen eſt, ſe ipſum vincere: glorioſus triumphus, cervicem ſuperbiæ flectere.* Wielka to potyczká, podkáć ſie z ſobą: chwalebny tryumf, pyſzną i wynioſłą świátem, nákłonić głowę, nákłonić do Zakonnego járzma, nákłonić do Bogá, to tryumf, to zwycięſtwo.

Mędrzec Páński, Proverb: 9no. w domu włáſnym mądrosci opiſuie tryumf: *Sapientia ædificavit ſibi domum, excidit columnas ſeptem, propoſuit menſam, miſcuit vinum, miſit ad arcem & ad mænia Civitatis, ſi quis eſt parvulus, veniat.* Mądrość wybudowáłá ſobie dom, wynioſłá ſiedm kolumn, záſtáwiłá ſtoł winem, poſłáłá do Zamku i okolicy miáſtá, kto ieſt máluczki niech przychodzi. Inni czytáią: *Sapientia ædificavit ſibi domum. Zophia ædificavit ſibi domum:* i w imieniu mądrość, i w rzeczy ſámey mądrość, dom ſobie wybudowáłá, Bodayże mądrości ſtruktury i budynki, ktore wiecznosci buduie záwſze: głupſtwo co buduie nie trwále, i ná krotki czás buduie. Roſprzeſtrzenił áż názbyt dobrá ſwoie Bogacz, ktore zuchwále do perſewerántcyi i trwáłosci ádhortuie: *anima mea habes multa bona in annos plurimos,* duſzo moiá maſz dobrá wielkie ná lat wiele: ták on rozumiał, áż go niebo popráwuie: *Stulte hac nocte repetent a te animam, & quæ paraſti, cuius erunt?* głupcze tey nocy duſzę wydrą, á to coś pogotował, czyie będzie? czyie będzie? day Boże, żeby było *legitimorum ſucceſſorum,* práwo do tego máiących ſukceſſorow: gorzey kiedy

ſie

ſie te dobrá kádukiem doſtáną komu, ktory áni prawá áni podobieńſtwá do ich trzymánia nie miał, á ták ſie częſto dzieie. Gdyby Polskich dziedzicow z grobu powſtáło wielu, w czyichby ręku zamki, páłáce i dobrá ſwoie obaczyli? co ſie piſali wiecznie, in Zbáraż in Záſław &c: iednym de pamięć ich ſamá z támtąd wyiecháłá: poſzło to ná záſtaw, poſzło w árendę, poſzło w dzieſiątne álbo ſetne (lub nie ktore ieſzcze Páńskich Protektorow máią) ręce: w pyſznych pokoiách i gábinetách nocne mieſzkáią ſowy i puhácze, *cuius erunt* czyieſz to teraz? náſze ſtruktury, náſze zamyſły i imáginácye, iedná iskierka ogniá, częſtą deſzczu kroplá obálić i zruinowáć może.

Mądrość i pięknie buduie i gruntownie. Wyſtawił 'Zofij kosciol Iuſtinian Ceſarz *Dei placandi cauſa,* ná honor i błagánie Bogá, iákże mu tytuł dáno? *Cœlum terreſtre,* Niebo ziemskie, i piękny i trwáły iáko niebo. Swięte domy to niebo náſze páłáce płácze, náſze pokoie nie pokoie, giełdá, kurdygárdá, piekło, *ibi erit fletus & ſtridor dentium* tám będzie płácz i zgrzytánie zębow, od głodu, od krzywdy, od nápásci.

Ieſzcze ſie tey ſtrukturze mądrosci przypátrzmy dáli. Athenæus przez ten Dom mądrosci rozumi *Domum convivij Divini Sacramenti,* dom uſtáwicznego báńkietu Naświętſzego Sákrámentu: przez ſiedm kolumn rozumi ſiedm dárow Duchá Swiętego, i *ſeptem fulcra*

Ecclesiæ ſiedm fundámentálnych Kośćiołá podpor, to ieſt Doktorow SS. przez werbujacych ná ucztę rozumi cnoty Chrześćiáńskie. Swięty záś Iuſtinus Męczennik mowi: *Sapientia totum orbem congregat ſub vexillum charitatis*, tá mądrość rádáby do domu ſwoiego cáły świát zágárnełá pod chorągwią miłosci Bogá.

Twego Imienia i Twoiey przewagi ſtrukturá, Dom, S. Sákrámentek, Iáśnie W. Mośćiá Pánno ZOFIO CETNEROWNA Woiewodzánko Smolenská. Ná toś koſztem Iáśnie Wielmożnych Rodzicow, tę świętą wybudowáłá rezydencyą, *ædificavit ſibi*, żebyś tu mieſzkáłá życiem cáłym Bogu zaślubionym: *In nidulo meo moriar, hic habitabo quoniam elegi*, w gniázdeczku moim żyć i umieráć będę: tu mieſzkáć będę, bom to ſobie obráłá mieyſce.

Author vitæ Otthonis piſze, że ZOFIA Corká Beli Węgierskiego Krolá záślubiona Henrykowi Konráda Ceſárza Synowi, poſłána ná czás do Klaſztoru w Niemczech, pukiby Aktu ſolennego weſelnego nie ſporządzono, gdy iey w tym cząſie i Ociec i przyſzły odumárł Oblubieniec, klauzurze przyſięgłá ták ſtátecznie; że ſie áni prozbą, áni groźbą, z támtąd nie dáłá wyprowádzić Geizie rodzonemu brátu. To z potrzeby cnotá, z deſperácyi odwaga, z meláncholii oſobność i klauzurá.

Swiętſza i ochotnieyſza imprezá Twoia, Iáśnie

Iáśnie Wielmożna Mośćiá Pánno WOIEWODZANKO, gdzie wielkie nádzieje honorow z sobą rázem w Domu Sákrámentárskim skłádasz gruntownie bo odważnie, státecznie bo wiecznie, *sic in sion firmata sum.* Tákem ná tym Syonie, w świętym Sákrámentek ufundowána Domu, że go ja nie mniey fortuną moią, iák on mnie u siebie funduie, przyięciem moim.

Zebyś wiecznie trwáłym, i wiecznie gruntownym ten Dom święty uczyniłá, herbownym Iáśnie Wielmożney z TARŁOW Woiewodzánki Lubelski, á dzisieyszey Woiewodziny Smoleńskiey toporem, siedm kolumn, ná ktorych sie cáłe Krolestwo wspiera, zábráłáś ná zbudowánie wielkie z cnoty Twoiey: *jubes immisso sylvam procumbere ferro.* Pierwsze Oyczyzny fulcra, przenosisz ná ozdobę świątyni Twoiey. Lucanus.

Templa manent hodie vastis innixa columnis. Ovidius

Primus honos columenq; gentis, pierwsza kolumna Iáśnie Wielmożnych CHODOROWSKICH Imie, Iáśnie Oświeconych Xiążąt WISNIOWIECKICH znáczona Xiężycámi Sarbievius.

Non sine luce genus. Statius.

Mikołay Chodorowski miał zá sobą Xiężną Wiśniowiecką.

Druga, Iáśnie Wielmożnych POTOCKICH święte Domy, bo znákiem sámego Bogá náznáczone.

Magni sunt ea signa Dei.
Hic venerabilior de cruce surgit honos. D. Venantius.

Trze-

Trzecia kolumna Domu Iáśnie Wielmożnych IABŁONOWSKICH práwie nieśmiertelne zebráłá kosy.

Virgili: *Falce premes umbram.*

Czwarta kolumna, Iáśnie Wielmożnych LESZCZYNSKICH właśnie Polskiego Cápitolium, sustentáculum, złota głowá, *cui caput est aurum*, cáłá sie ná fundáment mieysca świętego dáie.

Sarbiev:

Ovidius. *Dat tibi nostra locum tituli fortuna caputq́.*

Piąta kolumna Iáśnie Wielmożnych MNISZCHOW, strusim herbownym skrzydłem, do ozdoby Domu Zofii leci.

Virgilius. *Præpetibus pennis ausus se credere cœlo.*

Szosta kolumna Iáśnie Wielmożnych ZAMOYSKICH, herbownemi kopiámi dobrze ná wieczność wspárta, ktorą sie święta strukturá chlubi.

Silius. *Hæc tunc hasta, decus nobis, pretiumq́ decori sanguinis.*

Siodma kolumna Iáśnie Wielmożnych DANIŁOWICZOW, herbownym znáczona sásem, wszystká sie ná Iáśnie oświeconą w cieniách Zakonnych, strukturę dáie.

Virgilius. *Axem humeris torquet stellis ardentibus aptum.*

Iuż przy dokończoney strukturze stoł zástáwiasz ochoty pełny, á ochoty Sákrámentárskiey: herbowną Mácierzyńską czászą, w Domu Zakonnym cześnikuiesz *miscuit vinum:* słodki

ſłodki Ambroży czyta: *miſcuit craterem*, wſzyſtkim podáieſz przy tryumfie *vinum germinans virgines*, wino pánieńſtwo rodzące Ná to Sákrámentálne zápraſzaſz wſzyſtkich: *Si quis eſt parvulus veniat*, kto ieſt drobny, kto ieſt máluczki, niechay przydzie.

Parvulos, máluczkich, w Iáśnie Wielmożney nie maſz Fámilii. Wſzyſtkie *primæ magnitudinis Nomina*, to z Xiążąt WISNIOWIECKICH, to z walecznych pochodzące ZOŁKIEWSKICH: nápełnią Dom święty, tytuły, KANCLERSKIE, REFERENDARSKIE, STRAZNIKOWSKIE, PODKOMORSKIE, Wielkich Imion WOIEWODOW, Inflántskich, KASZTELANOW Kámienieckich, STAROSTOW Szczurowieckich, Trębowelskich, i innych nie zliczonych. Gemini duo ſidera Fratres, Iáśnie Wielmożny CETNER Káſztelan Wołyński, i Nayukocháńſzy Ociec, Iáśnie Wielmożny Woiewodá Smoleński, Seráficką Fránciſzká (ktorego w imieniu noſi) chorągwią, ná Twoy, czy w Twoim ná Boski zágárnie świát cáły tryumf.

talem eſſe decebat
Sub cuius mereat virtus ſtipendia ſignis. Claudianus.

Iákoż to ieſt w oczách náſzych: nápełniły Dom ten święty, Dom mądrosci Twoiey Iáśnie Wielmożna ZOFIO WOIEWODZANKO, *primæ magnitudinis Nomina.* Wielkich Senatorow Korona: ápplauduią odważnemu z świátá zwycięſtwu Iáśnie Oświecone Hetmáńskie luminarze: *Iuncta-*

Claudianus. *Iunctaq; cum luna lumina solis erunt.*

Komment Poetow, że sie niebieskie luminarze w wodách Krzyształowych myią, żeby piękniey jáśniáły świátu; w herbowney cáłym páktolem i gángesem, płynącey Srzeniáwie, dobrze zánurzony Xiężyc, z Słońcem spráwiedliwosci, z czerwonego krwi swoiey powstáiącym morza, dzien ci szczęśliwy tryumfow Twoich zápaláią. *Mundo gaudium sol nuntiat formosior* mowi koscielna Prosá. Bá Tobie sámey tryumf i rádość, świátu od ciebie przekonánemu konfuzyą áwizuią. Iuż pod herbowną chorągwią Twoią wszystkę pompę zwiiá, świát przekonány, záwojowány od ciebie dobrze zá znákiem Twoim, álbo pod inszy znák D. Paulinus. iść musi: *Magna Crucis sanctæ, melius vexilla secutus,* álbo Twoią przybity do ziemi chorągwią, iáko niewolnik świádczyć musi, iák znácznie z niego Bog z Tobą rázem tryumfuie.

Iudith: 10. Odważna Heroiná wybiera sie ná inwázorá Bethulii. *Discriminavit crinem capitis sui, & imposuit mitram super caput suum & induit se vestimentis jucunditatis suæ, assumpsitq; dextraliolá, & omnibus ornamentis ornavit se.* Rozczesáłá włos głowy swoiey, włożyłá mitrę ná głowę swoię, przyodziałá sie w szátę weselną, wzięłá zárękcznik iákiś, i wszelkiemi sie przybráłá ozdobámi. To słowko *dextraliola* tłomácze Pismá czytáią: *Signa lætitiæ* znák iákiś wesołośći w rękę wzięłá, pewnie nie inszy, tylko zwycięską chorągiew, ktorą z przekonánego tryumfowáłá nieprzyiacielá. Ap-

Appláyduie iey Duchowieństwo cáłe: *Deus Patrum nostrorum det tibi gratiam & omne consilium tui cordis, virtute sua corroboret ut glorietur super te Ierusalem, & sit Nomen tuum in numero Sanctorum & iustorum.* Bog Oycow náſzych, niech ci da łáskę, i wſzelką rádę ſercá twoiego, dzilnoscią ſwoią niech ugruntuie, żeby ſie ſzczyciło tobą Ieruzalem, i Imie twoie było w liczbie świętych, i ſpráwiedliwych.

Właśnie do klaſztoru błogosłáwieństwo iák do niebá godna żeby Imie iey było *in numero Sanctorum*, w liczbie Swiętych ktora świętą przewagą z nieprzyiacielá tryumfuie.

Twoy to obraz Iáśnie Wielmożna WOIEWODZANKO Smoleńská, ktora *signis lætitiæ* znákiem weſołosci chorągwią Twoią, pokázuieſz, ják nie rownie lepi i chwalebnie Ty z świátá tryumfuieſz i Bog w Twoiey chorągwi znácznie tryumfuje.

Iużże tryumfálnym krokiem, zá fortę idź Zakonną, Iáśnie Wielm: WOIEWODZANKO, *proſpere intende procede & regna*, drogęć toruje, świętá i życzliwa, Iáśnie Wielmożnego PASTERZA ręká, z nieprzebránego nigdy skárbu, Herbownego ABDANKV ſwego, złotym cie dáruie pierścieniem, záślubiona Bogu Oblubienico Mądry Sálomon, koſztowne ferculum drogie noſzenie, ktore *propter Filias Ierusalem*, nágotował, *ferculum Eucharisticum*, Sákrámentárskiego Zakonu inſigne złoży ná pierſiách

ſiách twoich, ále nie pierwy, áż ſplendory twoje Zakonną powlecze ſzátą, z tą náuką, ktorą dał niegdy ZOFII Bernárd: *Filiæ Babylonis, induuntur purpura & byſſo, & ſubinde conſcientia pannoſa jacet: intus fulgent monilibus, moribus ſordent: contra tu foris pannoſa, intus ſpecioſa reſplendes, ſed Divinis aſpectibus non humanis: intus eſt quod delectat, quia intus eſt, quem delectat.*

Corki świátowego Babilonu, pokrywáią ſie purpurą i biſiorem, á czáſem ſumnienie łatáne leży: wewnątrz ſie połyskuią drogiemi noſzeniámi, ſzpetne obyczájámi: ty przeciwnie, po wierzchu w ſzácie podłey, we wnątrz ozdobna jáśniejeſz, ále Boskim oczom nie ludzkim: we wnątrz jeſt co delektuje, álbowiem wewnątrz jeſt, ktorego delektuje.

Ktory nie ſfátygowáną nigdy prácą, ták wiele Fámilij zacnych Bogu ná uſługę oddał, świętą ręką poświęconąć oddáje ſzátę, z tym áfektem, ktory kościoł święty, do Zakonney ſukienki przyſzył: *Sint hæ veſtes, ſalutis protectio, cognitio Religionis, contra omnia tela inimici robuſta defenſio, initium ſanctitatis & progreſſus.* Niech te ſzáty będą zbáwienia protekcyą, uznániem Zakonnosci, przeciwko poſtrzáłom nieprzyiacielskim mężną obroną, początkiem świątobliwosci i poſtępku.

Czeka cie *panſis manibus* rozweſelona Twoim tryumfem, Mátká Mágdálená: zápraſza *ad locum pœnitentiæ*, ná mieyſce pokuty, tey, ktora zá co cále pokutowáć nie maſz, chybá zá

nás

nas zostáiących ná tym padole płáczu

Po odpráwionym szczęśliwie z przekonánego świátá tryumfie, już herbowną świátu chorągiew zwinąć możesz z tym przygotowániem ná to, co przy zwinieniu chorągwi bywa.

Kiedy zwijáią chorągwie (jáko ich teraz názwijáno) wicie co nástępuie, zdzierstwá, łupiestwá, i cudzą fortuną pożywienie. Zdzieráć i zbieráć z ciebie będą *coronam capitis & torques & lunulas & monilia*, wyiskrzone ná tobie kleynoty gásić będą, száty náwet bogáte odzieráć będą Nie żáłuy tego świátu, ktorás odważną przewagą, i rezolucyą siebie Bogu nie żáłowáłá i Zakonowi.

Skoro zás ná szczęśliwym, świętych intencyj Zakonnym terminie stániesz, w mądrosci wychowána, w sámym Imieniu szczera mądrosci ZOFIO, święta niebieskiey mądrosci á zbáwienna, day nam wszystkim prelekcyą tę, ktorą mądrość *vocatis ad arcem* czy *ad arcam Sacramenti* dáłá *Vivite & ambulate per vias prudentiæ*, żyicie á postępuycie drogą mądrosci. Ia świátu umieram; wy ná świecie Bogu żyicie *vivite*. Nie żyicie sámemu świátu, bo byscie Bogu i wiecznosci musieli umieráć wiecznie: Nie żyicie świátu, ktory ná wásze życie czuwa i nástępuie. Obłudnik to wielki, ktory ponęte ná zgubę dáie. *Dùm blanditur, captatum venit.* Okrzyknął go Augustyn wielki. *Quid*

ſtrepis o munde immunde? quid avertere conaris? tenere vis periens, quid faceres ſi maneres, quem non deciperes dulcis, ſi amarus álimenta mentiris. Czego hukaſz nieczyſty świecie? czego odwodzic uſiłujeſz? chceſz utrzymáć ginący? kogobyś pełen ſłodyczy nie zwiodł jeżeli gorzkim będąc, ſłodkie potráwy zmyślaſz. *Vides magnam molem habes quod videas, & non habès quod teneas* mowi tenże Doktor. Widziſz rzecz obſzerną i wielką, maſz co widzieć, ále nie maſz ſie czego trzymáć. *Ambulate vias prudentiæ* oſtrożnie z świátem i ná świecie. Pełen lábiryntow i zdrádą ukrytych śćieſzek, oſtrożnie Ariádny oſtrożnie Tezeuſzowie, jádem i trucizną nápojone łákotki daje oſtrożnie Atálánty, oſtrożnie Hippomeneſowie. Pátrzcie pilno, ktorą drogą i śćieſzką, od zdrády umykáć mácie. *Ambulate vias prudentiæ.*

Vivite, wy żyicie, ja zá was umieram świátu á umieram nie raz. *Religioſi ſatisfaciunt Chriſto in ſacramento, quia moriuntur ſingulis horis pro illo, qui quotidie moritur pro ipſis.* Zakonnicy, doſyć czynią Chryſtuſowi w Sákrámencie, álbowiem co godzina zá niego umieráią ktory codziennie umierá zá nich mowi Papieski Káznodzieia Vieira.

1. ad Cor: 15. *Quotidie morior* codziennie umieram mowiſz z Páwłem umieráiąca świátu Iáśnie Wielmożna WOIEWODZANKO Wy *quotidie vivite*, codziennie żyicie, długowiecznie żyicie, zaczynay ſzczęśliwie o to proſić wſzyſtkim zgro-

zgromádzonym ná Twoy Akt tryumfálny, Iáśnie Oświeconym, Iáśnie Wielmożnym Gośćiom.

Temu zás ktory *ambulat vias prudentiæ*, w Szkołách náſzych Lwowskich, kochánemu Bráciſzkowi ſwoiemu, nie doroſłemu jeſzcze w leciech IANOWI CETNEROWI Stároscie Kámionáckiemu, po skończonych ſzczęśliwie náukách, termin honorow náznacz.

Mnie nákoniec, niegodnemu Káznodziei zá nie godny pánegiryk, życz Twemu podobnego życia Zakonnego doskonałego. AMEN.

DE LA
BIBLIOTHEQUE
DE MR LE PR
ALEXANDRE
LUBOMIRSKI